

CRÒNICA DE FESTES 2019
FILÀ CIDS
ANY D'ESQUADRA DEL MIG

*... dedicada a tota la Filà Cíds,
al seu Primer Tro,
Quique Romá, fester i amic
i a tots aquells què la seua crònica
també han escrit...*

ROMANÇ PER A UN RETAULE DE FESTA

Enguany a la Nostra Festa,
Bé d'Interés Cultural Inmaterial l'han feta.
Una Festa que ha tardat en arribar,
s'ha fet molt d'esperar,
però l'últim divendres de març,
com un rellotge clavat,
nosaltres la vam començar a organitzar
amb una Assemblea de Rams
que anava creixent en personal,
a mesura que l'esquadra de blancs s'havia de triar
i als nostres Esquadrers del Mig
tota la sort se'ls va desitjar.

Hí va haver peticions d'esquadra,
de primera diana voluntària,
de pòlvora i trabuc
i fins i tot una petició vam escoltar
per part del veterà Paco Aznar
quí va presentar i reivindicar
la boina verda dels Cíds,
per evitar que es perga aquest complement
del nostre tratge fester
i com a mostra d'aquesta reivindicació
va iniciar l'ensaïo primer ell
i després el seu fill Paco Aznar Blanquer
fent el cabo amb la boina com a complement
als sons d'un pas-doble dianer.

Esquadra del Mig 2019

*Però quan ja tot estava a punt d'acabar,
després de que la primera díana fera el seu assaig,*

*el nostre Primer Tro, Quíque Romá,
mícro en mà
va fer formar,
com algo excepcional
a l'esquadra d'arrancà,*

*per anunciar que l'amic Quíque Ruíz
seria l'encarregat
de l'esquadra de blancs fer avançar,
pel seu bonic gest d'oferir
el seu lloc d'esquadrer
a l'Alferes Moro i sogre d'ell
José Jaime Bernabeu.*

*Dos gestos molt representatius
què són bons exemples a seguir
per a tota la Filà Cíds.*

Diumenge, 21 d'abril,

*enguany cantar l'Himne no tocava,
sí no arrancar Glòria era el que s'esperava,
però...*

*aigua, aigua i més aigua
és la que vam veure caure,
quan tota la Filà puntualment estava
a les huit del matí
per als nostres Glorieros poder vestir.*

Ells van ser

Carles Esteve Ferrer,

gran home de teatre, d'ulls verds i roig pensament

i Salva Medina Martínez,

referent del bàsquet per ser una pica tot ell,

els nostres Gloriero Major i de l'Hospital respectivament.

*I com que ploia i ploia sense parar
a la porta els dos van anar,
això sí, amb paraigües en mà
per al nostre Salva poder despedir
perquè a fer la Glòria de l'Hospital se'n anava
i afortunat s'encontrava
per allò de poder formar
amb tota aquella aigua que pel carrer davallava.*

La resta, tots resignats,
vam anar ocupant de nou taules a la filà.
Fins i tot el nostre Gloriero Major, Carles Esteve Ferrer
un coto amb els amics va fer
amb disseny de Cid complet,
perquè la Festa és el que té...
...i així vam anar passant el matí,
entre coto i colpet,
que per cert a tots ens va vindre molt bé
el regalet que Carles ens va fer,
una caixeta amb dos heràldics cellerets.

Però poc a poc,
i a mesura que l'hora del dinar s'apropava,
la Filà anava plenant-se de gom a gom
fins el moment que de nou el Gloriero Major
va anar a esperar a la porta del nostre castell
com a bon company i fester
al qui va ser a l'hospital el nostre Glorier
per poder entrar a la Filà,
els dos ben agarrats
i com si res haguera passat.
I al moment la Festa va eclosionar
amb unes quantes marxex que vam formar
però prompte a descansar
perquè a l'endemà
la Glòria Infantil anàvem a fer
i al nostre Glorieret havíem d'acompanyar...

Dilluns, 22 d'abril,

i plovia i plovia... i ara què fem?

Jorge Almagro Portabella, el nostre Glorieret

de bon matí estava preparat

per iniciar tots els actes organitzats:

el primer, a missa va anar

i després a la Filà

a esmorzar acompanyat

d'uns quants festers, familiars i xiquetes i xiquets.

*Jorge ens va regalar a tots els assistents un regalet,
tant a majors com a xicotets.*

Però la Glòria no es va poder fer,

i a dinar prompte hi vam anar

perquè la Festa s'havia de celebrar.

Dissabte, 27 d'abril,

*de bon matí la nostra filà la seua carpa va alçar
on la primera batalla a "Lucifer" va guanyar
i el seu campament a ran de porta va montar
perquè ara sí,
ara sí senyores i senyors
la "Glòria Infinita" volia tocar al seu fi
i als gloriéros per la vesprada
de nou vam vestir,*

*un més gran i l'altre més petit
ja que la Glòria Major i Infantil
totes juntes van eixir
i és per això que l'acompanyament als gloriéros
va ser vistós, nombrós i florit
per anar totes les filaes de vora el riu,*

*acompanyats en germanor festera i ben arropits
perquè tot Alcoi ens volia aplaudir
des del Partidor a l'església Sant Jordi com a fi.*

Dívençres, 3 de maig,

tots mudats, tots devanits,
perquè el día dels músics ja està ací,
però de nou una tempesta perfecta
ens va impedir
del nostre himne de Festa gaudir,
però com que som bons alcoians
i cabotes de per sí
baix d'un mosaic de paraigües
l'himne, una vegada, es va poder cantar per fi
dirigit en aquesta ocasió per Trinidad Sanchís.

Després ràpidament
a la nostra Filà vam arribar
per poder menjar
l'olleta que la nostra Mari ens va preparar
i com que ploia i ploia
l'entrateta al final
dins la filà la vam realitzar,
i després tots a dormir
perquè la Nostra Festa
ara sí que sí la tenim ací.

*Dissabte, 4 de maig,
el sol hui eixirà,
és el dia de l'entrà.*

*De bon matí
encara no eren les sis
els nostres díaners
tots mudats i col·locats
al cantó el pinyó
estaven preparats per eixir
i a una espasa seguir
que Arní ben fort a la mà portava
de tant que pesava
i que al nostre Marcelo ens recordava
perquè entre nosaltres ja no estava...*

...ní ell, ní Lozano,
però que des d'allà dalt
amb tots els Cíds que ens han deixat
amb molta il·lusió
sempre ens veuran.

L'arrancà fou amb "El Fusteret"
i amb aquest pas-doble dianer
fins al carrer Sant Jordi vam arribar
on una gincana algú ens va preparar,
però com a Cíds aguerrits
totes les proves vam superar
inclús l'apagó de l'enramà
al País Valencià,
on vam anar tots plegats
fins el carrer Sant Francesc i endavant,
perquè al Partidor
ja els Cíds del segon tram
amb capa i casco estaven preparats.
Un segon tram on la novetat
i el bon gust musical
de nou la filà va demostrar
i amb el pas-doble "Benicadell"
de Joan Enric Canet,
Carles Esteve Ferrer
va alçar l'espasa al cel
per poder començar
i fins a la plaça arribar
perquè ja l'esmorzar a tots ens estava esperant...

...a tots, excepte a uns pocs Cíds,
dotze en concret vaig poder comptar
que a Cantagallet de bon matí van arribar
per enlairar l'heràldica de l'Esquadra del Mig
sobre el "Sky Line" del païssatge alcoià
donant la benvinguda a la Festa
i a la que seria la nostra triomfal entrà
amb una esquadra que a tothom va deixar bocabadat
i a *Angelita*, la vostra fan "number one", per suposat.

Una esquadra de magistral idea i disseny
de José Piñero, Santi Carbonell i Víctor Ferrer,

sense oblidar l'artístic treball de Mónica Jover

*que amb molt de gust i elegància
va vestir a la Roponà*

i a les dones dels esquadrers.

*Va ser un disseny impactant,
un tracte com de fusta
en notes de policromia al voltant,
un retaule que es va mostrar
realment al·lucinant.*

Però encara la Filà no havia arrancat,
i tot pressagiava un èxit assegurat.
Avant Tomasines que els Cíds venen apretant,
avant Navarros, "Lleganya" i "Gats",
aneu "despejant la calça",
avant Vascos, Gusmans i Maseros,
perquè els Cíds ja han arribat
amb guió i dos banderins als costats,
duts per tres nous festers
que amb orgull i esperit
a la seua nova Filà volen conduir
seguits de l'esquadra de blancs
que orgullosament un Alferes Moro durà,

Esquadra primer tram

Esquadra segon tram

*í "Tíno Herrera" sonarà
per a tots els cabos
que amb Quique Ruíz aniran
amb pas valent i aguerrit
perquè un bac mai ens farà patir
í entre tots ells
el nostre Jordiet.*

*1 al darrere dels blancs
com sempre
les esquadretes dels xiquets*

*í a continuació
Jímenes i Festers*

*que amb capa i casco
van anar eixint.*

*Però ara sí,
la història acaba de començar,
ja que una heràldica
a la nostra esquadra
vol anunciar*

*seguida d'una vistosa, orgullosa i nombrosa 'Roponà
que ens serveix per donar inici
a aquest històric relat
que a tots i totes convidé
amb els ulls tancats recordar
i que ara passe a contar:*

*La llegenda de Santa María de Cluníaco,
terres de Villafranca del Bierzo, província de León,
allà on el Cid amb el seu exèrcit fou desterrat
i a la Colegiata dels monjos de Cluny
a les seues dones i filles van deixar.*

*Però aquells era època de guerres,
era època de revoltes, obscuritat i venjances
com la que aquestes dones van patir
per part de l'enemic
que cautives les van voler fer,
però elles sense pensar-ho gens
a la guerra van voler anar
i abans que res
al voltant d'una enorme creu
un preg al cel van fer
i al Cid van demanar
que un exèrcit diví,
les ajudara per evitar
un païssatge assegurat en sang...*

*Mío Cid, Mío Cid!!!
anaven cridant
a mesura que el camp de batalla
s'anava apropant
quan de sobte
el retaule més fastuós d'aquella Colegiata
en vida es va convertir
i a aquelles Jímenes va protegir.
Eren dotze guerrers divins
envoltats per una aurèola polícromada
que els anava cubrint...*

...Fátima López, Gema Pérez, Inmaculada Calvo, Eva Jover, Merce Pons, Patri Rodríguez, Patri Miró, Mari Carmen López, Lorena Bonet, Ana Doménech, Mónica Jover, Pilar Oñate, Julia Company i Carmen Cortés, talles polícromades que en aurèola dels seus guerrers es van convertir...

...Juan Pérez, Miguel Jover, Josele Tomás, Paco Aznar, Javi Moltó, José Piñero, Jorge Cantó, José Company, Javi Masía, Jorge Masía, Vicent Serra i Nacho Cortés, ells van ser els guerrers esquadrers (amb dos ajudants que no vull oblidar Paco Pons i Paco Piñero també, amb qui aquest que escriu bons moments amb tota l'esquadra vam compartir rodejats de panderetes i gran ambient i amb un fantàstic anell que ens unia a elles i a ells)

*... i al davant de tot, bona part dels seus fills
que van eixir despertant tots els sentits
amb botafumeiros d'incens,
heràldiques i al·leuies que anaven repartint
i que van fer encara més inmens
el pas d'aquests progenitors esquadrers.*

*Un espectacle meravellós
 on totes les emocions
 eixien a flor de pell
 i una arrancà
 que el mestre José Company
 a tots ens va deleïtar
 i a molts els va fer plorar
 i no sols a Vicent (quí també de segur a plors va baixar).*

*Damunt del cavall
un Cid devanít, orgullós i exhultant
així és com l'amic Paquito Aznar
a tot Alcoi va conquerir.*

*I per acabar d'arrodonir
aquest cant tan triomfal
al nostre Primer Tro, Quíque Romá
vull nomenar i l'enhorabona donar
perquè al davant de tot va anar
amb plena perfecció i sempre vetlant per la seua filà
que tots els horaris va complir
aquells que l'Associació ens va dir.*

*1 quan ja tot estava a punt d'acabar
dos estampes d'emotiva tendresa
l'esquadra ens va regalar
quan el cabo va enlairar la porra
de l'esquadra de l'Alferes Cid anterior
per una qüestió de vertadera germanor,
mentre que el cap batidor
cavalcava abraçant al seu fill damunt del cavall
per donar per finalitzada aquesta meravellosa entrà.*

*Enhorabona Esquadra del Mig
perquè la història heu conquerit.*

*I després tots a dinar
l'arròs amb llamàntol
que Mari ens va preparar
però encara una curiositat vull contar
que va passar a dins de la Filà
perquè quan els esquadriers i esquadrires
van formar amb la marxa "El Diví"
tots els Cíds en peu els vam aplaudir
alhora que un nou i brillant cabo vam descobrir
al veure la porra girar
a les mans de Patri Miró,
Jímena i dona de Javi Moltó.*

Diumenge, 5 de maig,

día de la mare

i enguany de Sant Jordi també,

però ara toca parlar

del que va ser

la segona diana dels Cíds

que com sempre els carrers van omplir

i que als seus xíquets i xiquetes

el protagonisme van voler deixar

col·locant-los al davant

de la banda d'Adzeneta per poder millor formar

demostrant així

que aquesta filà el futur el té assegurat.

I ara cavallers anem a esmorzar

que els punts d'esquadra ja els hem aconseguit,

però esmorzem ràpidament

perquè als nostres esquadrers

hem de vore'ls de "sota de bastos" vestits

junt el nostre Primer Tro que per necessitat i il·lusió

aquest estilisme també va lloir,

*í així és com la relíquia del Sant van arrastrar
amb aquest peculiar cardat alcoià
que a algú li va recordar
aquells temps passats
quan encara es podia pentinar.*

*I com hui diuen que és Sant Jordi, dia del patró,
els Cíds tenen per tradició
fer un homenatge a un Fester Veterà,
el nostre Alferes Pepín Píco ha sigut el triat
i per això, de Cop va eixir a l'entrà.*

A Cervantes tota la Filà va anar
per aquest homenatge fer
i uns discursos a ell i a la seua família li van dedicar
les nostres forces vives de la Filà
Carles Esteve primer i després Quíque Romá.
Però Pepín, com bon fuster i fester agrait
una sorpresa ens estava guardant,
de sobte una carrosseta atapeïda d'espases
va eixir del no res
i a tots els xíquets un regalet els va fer.

*I després de dinar
a la processó vam anar
que com sempre és tradició
els Cíds i Jímenes vam eixir en muntó
sorprenent-nos al carrer Sant Francesc
que una nova marxa per primera vegada
ens estava acompanyant,
"23 d'Abril" de José Mª Valls.*

*I ara ve la qüestió:
Punts o Devoció?
Llibertat d'expressió.*

*Dílluns, 6 de maig,
les embaixades, els trons i l'aparició.*

*Tots els Cíds valents
preparats estàvem darrere del castell,
per combatre i defendre els nostres cristians terrenys,
i entre tots ells, Raquel,
una de les nostres festeres de ple dret
acompanyada en tot moment
per son pare Paco Ortíz Jaen
amb qui tots els misteris de l'alardó anava aprenent.*

*Va ser un disparo, que enguany sí,
els nostres Primer i Darrer Tro van dirigir
el primer d'ells al matí
donant-li pas Quíque Romá
al seu Darrer Tro,
Inyaki García Cantó
per fer el de la vesprà.
Quína alegria vore 't de nou ací!!!*

*1 dels Cops
res que dir
van disparar i carregar sense fi
cada vegada que els nostres Festers Cíds
una simfonia de trons a tots anaven ensordint
perquè el carrer amb els nostres trabucs vam omplir
tant en horari matutí com vespertí.*

*Però aquest dia
agraïments i abraços també va haver
com el del Primer Tro, la seua junta
i Javi Masía, representant dels esquadres
que des de dalt del balconet
van agrair el suport i col.laboració a tots els festers
i un regalet a Mari també li vam fer
per poder anar a Holanda
a veure a la seua filla Inés.*

*I per tancar aquesta celebració
tota la filà una gran foto va deixar per al record
com a mostra de germanor i satisfacció
perquè tots som Cíds, senyores i senyors.*

*I a poqueta nit
quan les campanes de Santa Maria
van començar a sonar
de damunt del castell Sant Jordi va eixir
per dir adeu a la Festa
i a tot Alcoi poder agrair
aquestos tres dies passats com un sospir,
encara que un acte
ens faltava per complir,
"Carros de Fuego"
i un huracà de tovalloletes
els nostres joves van repartir.*

*Però tot no acaba ací,
encara resta l'ensaió compartit
Verds, Xano i Cids
per vore de nou als festers i amics
i com no, anar parlant de la festa del proper 2020,
una Festa que els Cids
la normalitat volem conquerir
donants pas
al grup d'aquelles Jímenes que han volgut creuar
i així al Primer Tro li ho van dir
aquell dijous del nou de maig
on Quíque Romà a totes elles va felicitar
com a representant de tota la nostra Filà.*

*I ara a elles em vull dirigir
per donar-los la benvinguda a aquesta família que som els Cíds,
i a vosaltres us vull dir:*

*Enhorabona companys,
Enhorabona amics.*

*Espere que no us haja resultat massa romançer
i que aquesta crònica puga reflectir
tots els records que els festers encara tenim.*

Moltes gràcies per la vostra atenció

Vísca la FIL·LA CÍDS!!!

*Crònica de la Festa de 2019,
José del Valle Belda
fester de la Fil·la Cíds.
Alcoi a 31 de maig de MMXIX.*

Día dels trons, 6 de maig 2019

JUNTA de la FIL·LA

Primer Tro:

Enrique Romá Pinillos

Darrer Tro:

Inyaki García Cantó

Secretari:

Jaume Calabuig Muntó

Vicesecretari:

Carles Esteve Ferrer

Tresorer:

José Luis Tomás Monerrís

Vocals:

José Luis Rico Caballero

Carles Martínez Balaguer

Ulises Dueñas Seguí

Alfredo Soler Penadés

Arnaldo Dueñas Crespo

Fernando Clement Sarriá

Francisco Aznar Blanquer

José Miguel del Valle Belda

*Fílà Cíds,
fent Festa
des d'abans de 1839...*